

Na podlagi 3., 7. in 33. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40), 36. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06), 50. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo) in v povezavi s 6. členom Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo in 30/18) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz
potnikov v notranjem cestnem prometu in o koncesiji te javne službe

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba ureja način izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, zlasti pa vsebino te javne službe in obveznosti te javne službe, ki jih ima izvajalec, pravice potnikov pri izvajanju te javne službe, financiranje te javne službe, način podelitve koncesije te javne službe in nadzor nad njenim izvajanjem.

(2) Ta uredba je tudi koncesijski akt za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, ki ureja:

- a) veljavna koncesijska razmerja v okviru koncesijskih pogodb za izvajanje te javne službe, ki temeljijo na Uredbi o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04);
- b) koncesijska razmerja, ki bodo sklenjena na podlagi te uredbe.

(3) Koncesija gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov po tej uredbi predstavlja koncesijsko javno-zasebno partnerstvo po Zakonu o javno-zasebnem partnerstvu (Uradni list RS, št. 127/06), katerega predmet so storitve (koncesija storitev).

(4) Ta uredba ureja tudi uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice v smislu prevoznih storitev, ki jih na načelih enotne in celovite ponudbe izvajajo prevozniki v različnih vrstah prometa.

(5) Ta uredba se ne nanaša na prevoz potnikov v mestnem prometu, razen kolikor ureja razmerje med prevozom potnikov v mestnem prometu in javnim linijskim prevozom ter sistem enotne vozovnice.

2. člen

(pristojnost)

Naloge koncedenta v postopku podelitve koncesije in v koncesijskem razmerju izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), razen tistih nalog in odločitev, ki so po tej uredbi ali drugem predpisu izrecno v pristojnosti Vlade Republike Slovenije.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

- 1. »avtobus« je vozilo v cestnem prometu, ki ima poleg voznikovega več kot osem sedežev;

2. »enotna vozovnica« je izkazni papir, ki ga izda organ JPP v elektronski obliki in je lahko prenosljiv (neimenska enotna vozovnica) ali neprenosljiv (imenska enotna vozovnica), na podlagi katerega zakoniti imetnik uveljavlja pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov s katerim koli prevoznikom, vključenim v sistem enotne vozovnice, v okviru krajevne in časovne veljavnosti enotne vozovnice;
3. »koncedent« je Republika Slovenija;
4. »koncesija« je koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov po tej uredbi;
5. »koncesionar« je pravna ali fizična oseba ali konzorcij, ki izvaja naloge javnega prevoza potnikov na podlagi koncesije;
6. »koncesijsko območje« je prometno območje, ki zajema en snop linij;
7. »konzorcij« je oznaka za dve ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki na podlagi medsebojnega obligacijskopopravnega razmerja, sklenjenega skladno z 49. členom te uredbe, vložijo skupno vlogo za pridobitev koncesije in se v njej zavežejo v primeru uspeha v postopku podelitve koncesije skupaj izvajati pravice in obveznosti koncesionarja;
8. »organ JPP« je ministrstvo, pristojno za promet;
9. »podizvajalec« je izpolnitveni pomočnik koncesionarja;
10. »postajna točka« je geografska lokacija, kjer lahko potnik v različnih vrstah prometa vstopi v vozilo ali izstopi iz vozila;
11. »prtljažnica« je potrdilo o prevzemu izročene prtljage;
12. »registrirana linija JPP« je linija javnega potniškega prometa v različnih vrstah prometa;
13. »sistem enotne vozovnice« pomeni sistem izdaje, prodaje in uporabe enotne vozovnice ter poravnave prevoznin na podlagi validacij, ki ga upravlja organ JPP, in uporabnikom javnega potniškega prometa omogoča sklenitev pogodbe o prevozu v različnih vrstah prometa ter njeno finančno poravnavo;
14. »snop linij« je ena ali več linij, kakor ga opredeli Organ JPP;
15. »standardni interval« pomeni časovni razmik med dvema zaporednima vožnjama na isti liniji;
16. »validacija« pomeni registracijo vsakokratne upravičene uporabe enotne vozovnice, ki jo potnik izvede na validacijski napravi pred vstopom v vozilo ali ob vstopu vanj ali pri sprevodniku in s čimer je sklenjena pogodba o prevozu potnikov za posamezno vožnjo v okviru izbranega itinerarja in v skladu s pogoji izdane enotne vozovnice;
17. »vožnja« je del voznega reda in predstavlja vsakokratni odhod iz začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča;
18. »vplivno območje« je določeno s prometnimi območji, ki obsegajo geografska področja z dostopom do postajne točke, oddaljena manj kot 1000 metrov od postajne točke.

(2) Ostali izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določata zakon, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in zakon, ki ureja prevozne pogodbe v cestnem prometu.

II. GOSPODARSKA JAVNA SLUŽBA JAVNI LINIJSKI PREVOZ POTNIKOV

1. Vsebina koncesije

4. člen

(vsebina gospodarske javne službe)

- (1) Gospodarska javna služba javni linijski prevoz potnikov obsega naslednje storitve:
- a) prevoz potnikov na linijah po voznem redu skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in to uredbo;
 - b) izdajo in prodajo vozovnic;
 - c) obveščanje uporabnikov javnega linijskega potniškega prometa o voznih redih, prevoznih pogojih in cenah prevoza;
 - d) prevoz ročne in izročene prtljage v obsegu, določenem s to uredbo.

(2) Koncesionar mora kot sestavni del gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov opravljati tudi naloge v zvezi z obveščanjem uporabnikov, oblikovanjem voznih redov, vodenjem evidenc in obveščanjem organa JPP, kot to določata zakon, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in ta uredba.

5. člen

(dejavnosti koncesionarja)

(1) Predmet koncesije po tej uredbi je izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov na koncesijskih linijah.

(2) Koncesionar lahko v času trajanja koncesije opravlja tudi druge prevoze ali druge dejavnosti, pri čemer mora zagotoviti ločeno evidentiranje različnih dejavnosti skladno z Zakonom o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11) in predpisi, izdanimi za njegovo izvrševanje.

6. člen

(območje koncesije)

(1) Koncesijsko območje se oblikuje z opredelitvijo snopa linij. V primeru prekrivanja koncesijskih območij se v prekrivajočem se delu koncesijska območja štejejo za nerazdelno skupna.

(2) V času trajanja koncesije se lahko podeli nova koncesija tudi krajši čas pred prenehanjem koncesijskega razmerja zaradi zagotovitve nepretrganega izvajanja javnih linijskih prevozov tako, da novi koncesionar začne izvajati koncesijo, ko jo preneha izvajati prejšnji koncesionar.

7. člen

(linije)

(1) Linije so določene v Prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe, snopi linij, pa se določijo z javnim razpisom za podelitev koncesije po tej uredbi.

(2) V času trajanja koncesije se lahko posamezne linije opustijo le izjemoma, če organ JPP presodi, da je to potrebno zaradi demografskih sprememb ali sprememb v prometnem režimu ali sprememb migracijskih tokov. Opustitev linije pomeni spremembo koncesijskega območja.

(3) V času trajanja koncesije se lahko posamezne linije na predlog koncesionarja ali lastno pobudo organa JPP spremenijo. Spremembo potrdi organ JPP z vpisom spremembe v centralno informatizirano zbirko podatkov iz zakona, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(4) Organ JPP lahko uvede novo linijo. Novo linijo lahko organ JPP glede na njene pričakovane ekonomske posledice na obstoječe koncesije vključi v obstoječi snop linij, če je pri tem podan kateri koli od razlogov iz 43. člena Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1), s čimer se spremeni koncesijsko območje, lahko pa izvede postopek za oblikovanje novega koncesijskega območja.

(5) Vpliv spremembe linij na koncesijsko razmerje je določen v 70. do 75. členu te uredbe, podrobneje pa se uredi v koncesijski pogodbi.

8. člen

(standard dostopnosti in okvirni vozni red)

(1) Standard dostopnosti predstavlja splošno shemo minimalnega števila voženj na liniji, ki jih je potrebno zagotoviti v določenem časovnem okviru, upošteva veličino naselja, dejstvo, da gre za naselje, kjer je sedež občine, in število potencialnih potnikov v periodični migraciji. Organ JPP lahko zaradi povpraševanja potnikov poveča število voženj na liniji v skladu z možnostmi financiranja javnih linijskih prevozov iz državnega proračuna.

(2) Standard dostopnosti je določen v Prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Minimalno število voženj posamezne linije po časovnih oknih z morebitno opredelitvijo standardnega intervala (okvirni vozni red), ki ga je potrebno zagotoviti v skladu s prvim odstavkom tega člena določi organ JPP in ga objavi na svojih spletnih straneh. Okvirni vozni red je tudi sestavni del razpisne dokumentacije javnega razpisa za podelitev koncesije po tej uredbi.

(4) Vpliv spremembe okvirnega voznega reda na koncesijsko razmerje je določen v 70. do 75. členu te uredbe, podrobneje pa se uredi v koncesijski pogodbi.

9. člen

(vozni red)

(1) Predlog voznega reda pripravi koncesionar, pri čemer mora upoštevati standard dostopnosti in okvirni vozni red iz 8. člena te uredbe, in ga predloži organu JPP v sprejem.

(2) Če je za posamezno linijo v določenem obdobju zahtevana v okvirnem voznem redu uporaba določenega časovnega intervala med posameznimi vožnjami (intervalni vozni red), mora vozni red upoštevati ta interval.

(3) V času trajanja koncesije se lahko vozni red posamezne linije na predlog koncesionarja ali lastno pobudo organa JPP spremeni s spremembo ali opustitvijo obstoječih voženj ali uvedbo dodatnih voženj, če je to potrebno zaradi:

- usklajevanja voznih redov v okviru upravljalvske integracije;
- demografskih sprememb;
- sprememb migracijskih tokov prebivalstva, ki so na primer posledica sprememb delovnega časa gospodarskih subjektov, uradnih ur upravnih organov ali šolskih urnikov;
- sprememb v možnostih financiranja javnih linijskih prevozov iz državnega proračuna;
- interesov lokalnih skupnosti oziroma drugih oseb, ki v skladu s 76. členom te uredbe želi spremembo voznega reda in prevzame stroške, ki so s tem zvezani, kot tudi če plačevanje teh stroškov opusti.

(4) V postopek dokončne določitve voznega reda lahko organ JPP vključi tudi predstavnike zainteresiranih lokalnih skupnosti.

(5) Spremembo voznega reda potrdi organ JPP z vpisom spremembe v centralno informatizirano zbirko podatkov iz zakona, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(6) Koncesionar je dolžan objaviti vozni red najkasneje z začetkom njegove uporabe v sredstvih javnega obveščanja, na svetovnem spletu pa na način, določen v 33. členu te uredbe. Na posamezni avtobusni postaji ali postajališču mora koncesionar razobesiti tisti del voznega reda, ki se nanaša na to avtobusno postajo ali postajališče, v kolikor je ustrezno opremljeno, na avtobusnih postajah pa z

vizualnimi in zvočnimi sporočili zagotoviti tudi čim bolj jasno obveščanje potnikov o prihodih in odhodih avtobusov.

10. člen

(daljinar)

(1) Organ JPP v daljinarju določi avtobusne postaje in postajališča s pripadajočimi postajnimi točkami ter opredeli razdalje med postajnimi točkami po potekih linij in spremljajoče potovalne čase po časovnih oknih. Koncesionarji in izvajalci javnega linijskega prevoza potnikov v mestnem prometu morajo uporabljati daljinar kot podlago za izdelavo voznih redov.

(2) Postajno točko organ JPP vključi v daljinar na podlagi ustreznega dokazila o predaji avtobusne postaje ali postajališča v uporabo. Imena postajališč in označbe postajnih točk v daljinarju določi organ JPP.

(3) Koncesionar lahko organu JPP predlaga spremembe podatkov v daljinarju, če ti ne ustrezajo dejanskim okoliščinam izvajanja prevozov na liniji ali če meni, da gre za pomembno izboljšavo. Organ JPP lahko predlog nespremenjen ali prilagojen potrdi in izvrši ali obrazloženo zavrne.

(4) Organ JPP objavi daljinar na spletni strani.

11. člen

(pravica izvajanja koncesije)

(1) S sklenitvijo koncesijske pogodbe pridobi koncesionar v času trajanja koncesije izključno pravico izvajati javni linijski prevoz potnikov na linijah, za katere je dobil koncesijo, razen izjem, določenih z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in to uredbo.

(2) Pravica iz prejšnjega odstavka se nanaša tudi na vse morebitne spremenjene linije in vozne rede na linijah v okviru koncesijskega območja.

12. člen

(trajanje koncesije)

(1) Koncesija po tej uredbi se podeli najugodnejšemu ponudniku za največ osem let (rok koncesije).

(2) Rok koncesije začne teči naslednji dan po sklenitvi koncesijske pogodbe, če ni v koncesijski pogodbi določen poznejši začetek teka roka koncesije.

(3) Rok koncesije se lahko v skladu s koncesijsko pogodbo podaljša največ za polovico roka koncesije iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

(posebni linijski prevozi)

(1) Ne glede na izključno pravico iz 11. člena te uredbe lahko posamezni prevoznik opravlja posebne linijske prevoze oseb, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu, ki so registrirani skladno z določbami navedenega zakona. Izvajalec posebnega linijskega prevoza ne sme sprejemati drugih potnikov razen tistih, ki so na seznamu potnikov v pogodbi, ki je v vozilu.

(2) Pred pričetkom izvajanja posebnega linijskega prevoza, namenjenega isti skupini javnosti kot registrirane linije JPP (potniki v različnih vrstah javnega linijskega prometa), mora prevoznik pridobiti dovoljenje organa JPP. Organ JPP izda dovoljenje za dobo največ 36 mesecev. Ta pri izdaji dovoljenja zakonsko merilo časovne in krajevne dostopnosti javnega linijskega prevoza presoja v okviru ocene prekrivanja z registriranimi linijami JPP, pri čemer upošteva, da:

- prekrivanje vsot vplivnih območij iz prejšnjega stavka ne presega 60 odstotkov vsote vplivnih območij postajnih točk posebne linije, in
- vozni red posebne linije ne poteka znotraj 30 minutnega intervala glede na registrirane linije JPP.

14. člen

(linijski prevozi v mestnem prometu)

(1) Izključna pravica koncesionarja iz 11. člena te uredbe se ne nanaša na linijske prevoze v mestnem prometu, ki jih uvede občina kot javno službo znotraj posameznega naselja.

(2) Pravica koncesionarja se tudi ne nanaša na linijske prevoze v mestnem prometu, ki povezujejo naselja v sosednji občini, če sta obe občini, skozi kateri poteka linija, skladno z določbami zakona, ki ureja prevoze v cestnem prometu, pridobili dovoljenje organa JPP. Pred izdajo dovoljenja organa JPP pridobi tudi neobvezujoče mnenje koncesionarjev, ki na tistem območju izvajajo javne linijske prevoze potnikov.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše metodologijo za presojo upravičenosti izdaje dovoljenja za izvajanje mestnega prevoza potnikov izven naselja oziroma občine.

15. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem prometu)

Izključna pravica koncesionarja iz 11. člena te uredbe se ne nanaša na prevoze potnikov v mednarodnem prometu, uvedene in izvajane skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

2. Način izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov in obveznosti koncesionarja

2.1. Gospodarska javna služba javni linijski prevoz potnikov

16. člen

(nepretrgano izvajanje javne službe)

(1) Koncesionar je v času trajanja koncesije dolžan opravljati javni linijski prevoz potnikov nepretrgano v skladu z voznim redom na vseh linijah, določenih s to uredbo, ne glede na število potnikov.

(2) Če je mogoče zaradi časa pred prazniki ali dopusti ali iz drugih podobnih razlogov pričakovati bistveno povečanje števila potnikov, tako da bi moral zaradi pomanjkanja števila mest v vozilu koncesionar zavrniti prevoz večjemu številu potnikov (praviloma več kot 50 odstotkov sprejetih potnikov), mora zagotoviti dodatna vozila po istem voznem redu (bis vožnje).

17. člen

(spremembe zaradi nepredvidenih dogodkov)

(1) Prevoz na posamezni liniji je lahko začasno prekinjen ali opuščen, če zaradi okoliščin, ki ne izvirajo iz sfere koncesionarja ali koncedenta, katerih ni mogoče predvideti ali se jim izogniti in katerih posledic ni moč odvrniti (višja sila), koncesionar objektivno ne more izvesti takega prevoza.

(2) O prekinitvi ali opustitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora koncesionar obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitve ali opustitev, istočasno pa tudi organ JPP, avtobusne postaje ter avtobusna postajališča.

(3) Če okoliščine višje sile trajajo ali bodo predvidoma trajale več kot sedem dni, določi za čas trajanja teh okoliščin na predlog koncesionarja ali na lastno pobudo organ JPP, začasni potek linije in začasni vozni red na njej.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v nepredvidenih okoliščinah, pri čemer se o višini povračila stroškov uskladiata.

18. člen

(začasne spremembe zaradi predvidenih dogodkov)

(1) Če koncesionar izve za okoliščine, ki bodo povzročile opustitve določenih prevozov ali spremembo voznega reda, mora o tem takoj obvestiti organ JPP.

(2) Organ, ki odloča o izdaji dovoljenja za delno ali popolno zaporo državne ali lokalne ceste, ki vpliva na linije javnih potniških prevozov, mora v postopku pridobiti mnenje koncesionarja in o času zapore obvestiti koncesionarja, če je glede na naravo zapore to mogoče, najmanj 14 dni pred začetkom zapore.

(3) Če bodo okoliščine iz prvega odstavka tega člena trajale več kot sedem dni, določi za čas trajanja teh okoliščin na predlog koncesionarja ali na lastno pobudo organ JPP začasni potek linije in začasni vozni red na njej.

(4) O začasnem poteku linije in začasnem voznem redu mora koncesionar pravočasno obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja in avtobusne postaje ter avtobusna postajališča.

(5) Koncesionar ima pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v začasno spremenjenih okoliščinah v skladu s tem členom, pri čemer se o višini povračila stroškov uskladiata.

19. člen

(točnost izvajanja voznega reda)

(1) Koncesionar mora, razen v primerih iz 17. in 18. člena te uredbe, v okviru stanja ceste in okoliščin prometa na njej zagotavljati čim večjo točnost voženj vozil po voznem redu, pri čemer ne sme biti noben odhod z avtobusne postaje pred uro in minuto, določeno z voznim redom. Standard točnosti določi minister, pristojen za promet.

(2) Koncesionar ali upravljavec avtobusne postaje je dolžan voditi evidenco prihodov in odhodov vseh voženj avtobusov na vseh linijah. O odstopanjih od voznega reda je koncesionar dolžan poročati

organu JPP na njegovo zahtevo, pri čemer pridobi tudi podatke upravljavcev avtobusnih postaj. Organ JPP ugotavlja točnost izvajanja voznega reda v okviru nadzora v skladu s to uredbo.

(3) Kršitev standarda točnosti iz prvega odstavka tega člena je vsak primer odhoda avtobusa z avtobusne postaje, ki ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka in ni nastal zaradi višje sile ali razlogov, ki niso na strani koncesionarja ali njegovega podizvajalca. Za kršitev šteje tudi opustitev zagotovitve drugega vozila skladno s šestim odstavkom tega člena.

(4) Organ JPP lahko uvede avtomatizirano spremljanje točnosti izvajanja voznih redov.

(5) V koncesijski pogodbi se določijo pogodbene kazni za kršitve standarda točnosti iz prvega odstavka tega člena, upoštevaje njihovo število v posameznem obdobju. Koncesionar lahko pojasni odstopanja od voznega reda, ki so nastala zaradi višje sile ali razlogov, ki niso na strani koncesionarja.

(6) V primeru okvare vozil ali nesreče, pri katerih ne bi bilo moč nadaljevati vožnje oziroma bi nastala zamuda, večja od ene ure, je koncesionar dolžan zagotoviti drugo vozilo in nadaljevati vožnjo v roku ene ure od nastanka okvare ali nastanka nesreče.

20. člen

(vodenje podatkov)

(1) Koncesionar je organu JPP dolžan zagotavljati vse podatke, ki so potrebni za sproti vpogled v izvajanje obveznosti gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov in pregled nad izpolnjevanjem pravic in obveznosti po koncesijski pogodbi.

(2) Vsi koncesionarji so pri zajemanju in vodenju podatkov dolžni:

- a) zbirati in voditi istovrstne podatke,
- b) uporabljati enak format zajemanja podatkov,
- c) uporabljati enotne parametre, načine in postopke zbiranja ter vodenja podatkov tako, da je omogočena takojšnja in nemotena izmenjava teh podatkov.

(3) Minister, pristojen za promet, predpiše vrsto in format podatkov ter parametre, načine in postopke zbiranja podatkov v skladu s tem členom.

2.2. Vozila in vozno osebje

21. člen

(vrsta in videz vozil)

(1) Koncesionar mora javni linijski prevoz potnikov opravljati z avtobusi, ki so po številu sedežev prilagojeni običajnemu številu potnikov na posamezni liniji in posameznih vožnjah iz voznega reda. Koncesionar mora zagotavljati vozila, ki so prilagojena gibalno in senzorno oviranim osebam, v skladu s standardi in normativi, ki urejajo to področje, in izpolnjujejo ustrezne standarde za čista vozila. Za koncesijska razmerja, ki bodo sklenjena na podlagi te uredbe, se z razpisom za podelitev koncesije določi zahteve o številu in lastnostih vozil.

(2) Koncesionar lahko na posameznih linijah in v določenih obdobjih, ko je povpraševanje po javnem linijskem prevozu potnikov nižje, opravi prevoz tudi z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža osem ali manj sedežev. Vozila, s katerimi izvaja koncesionar prevoze na klic, morajo biti na pogon z alternativnimi gorivi.

(3) Avtobus mora biti v času vožnje po liniji označen v skladu z določbami predpisa, ki določa oznake in opremo vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu.

22. člen

(čistoča avtobusov)

- (1) Koncesionar mora ves čas zagotavljati, da so avtobusi zunaj in znotraj primerno očiščeni.
- (2) Vsak avtobus mora koncesionar oprati zunaj in izvesti notranje čiščenje najmanj enkrat na sedem dni, najmanj enkrat mesečno pa ga znotraj tudi temeljito očistiti.
- (3) Voznik mora preveriti notranjost avtobusa na vsaki končni postaji in ga po potrebi pomesti.
- (4) Koncesionar mora voditi evidenco čiščenja in pranja avtobusov.
- (5) V koncesijski pogodbi se določi pogodbena kazen za kršitev zahtev glede čiščenja iz tega člena.

23. člen

(vzdrževanje avtobusov)

- (1) Poleg vzdrževanja, ki je potrebno zaradi izpolnjevanja zahtev varnosti cestnega prometa in tehnične ustreznosti avtobusov, mora koncesionar zagotoviti tako vzdrževanje opreme vozila, ki je namenjena potnikom, da je ta ves čas v celoti funkcionalna.
- (2) V koncesijski pogodbi se določi pogodbena kazen za kršitev zahteve iz prejšnjega odstavka.

24. člen

(oblačila in oznake)

- (1) Koncesionar mora zagotoviti, da imajo voznik in morebitne druge osebe, ki stopajo v stik s potniki (v nadaljnjem besedilu: vozno osebje), oznake, iz katerih izhaja, da gre za vozno osebje javnega linijskega prometa. Na oznakah mora biti navedeno osebno ime člana voznega osebja.
- (2) V koncesijski pogodbi se določi pogodbena kazen za kršitev zahteve iz tega člena.

25. člen

(naloge voznega osebja)

- (1) Vozno osebje mora omogočiti potnikom varen vstop in izstop iz vozila ter varno in udobno vožnjo. V okviru možnosti mora gibalno oviranim potnikom zagotoviti pomoč pri vstopu in izstopu iz vozila ter sedež.
- (2) Vozno osebje mora potnikom dajati podatke o liniji in njenem poteku ter o posamezni vožnji. Skrbeti mora tudi za svoj urejen videz.

2.3. Vozovnica

26. člen

(dolžnost izdati vozovnico)

- (1) Prevoznik je potniku dolžan izdati vozovnico. Vozovnica je lahko posamična ali skupinska ter terminska ali za določeno število prevozov (kuponska vozovnica).

(2) Vozovnica se praviloma glasi na prinosnika, lahko pa se glasi tudi na ime. Če se vozovnica glasi na ime, se brez privolitve izdajatelja ne sme prenesti na drugega potnika.

(3) Vozovnica mora zagotavljati potniku prevoz na relaciji in liniji, za katero je izdana.

(4) Validacija enotne vozovnice v skladu s sistemom enotne vozovnice vsebuje prevoznikovo izdajo vozovnice potniku.

27. člen

(integrirani javni potniški promet)

Koncesionar mora od uvedbe enotne vozovnice na liniji, ki je del njegovega koncesijskega območja, potnikom omogočati njeno uporabo.

28. člen

(dolžnost predložitve vozovnice)

(1) Potnik mora imeti vozovnico ves čas prevoza pri sebi in jo na zahtevo pristojnega inšpektorja, voznega osebja ali koncesionarjevega kontrolorja predložiti na vpogled.

(2) Potnik, ki ima vozovnico "na vpogled", jo mora pokazati brez zahteve pri vstopu v vozilo, med vožnjo pa na zahtevo voznega osebja, koncesionarjevega kontrolorja ali pristojnega inšpektorja.

(3) Kjer se uporabljajo elektronske vozovnice (kontaktne in brezkontaktne), je vozovnica v okviru časovnih in krajevnih upravičenj veljavna šele, ko je validirana.

(4) Kuponska vozovnica je veljavna z izročitvijo kupona prevozniku.

29. člen

(nakup vozovnice)

(1) Potnik lahko kupi vozovnico v predprodaji na avtobusnih postajah in drugih prodajnih mestih, kjer je predprodaja vozovnic organizirana. V predprodaji lahko kupi potnik vozovnico in rezervacijo za sedež največ za 30 dni vnaprej. Koncesionar mora omogočiti, da potnik lahko kupi vozovnico tudi na avtobusu.

(2) Če se prevoznina spremeni, velja vozovnica, kupljena v predprodaji pred povečanjem cene, brez doplačila razlike med novo in staro višino prevoznine.

30. člen

(prevoz brez vozovnice)

(1) Potnik, ki pri sebi nima veljavne vozovnice ali uporablja vozovnico, ki ni veljavna, ali se ne glasi nanj, mora plačati koncesionarju nadomestno prevoznino v višini petkratne vrednosti prevoznine na celotni liniji.

(2) Če potnik uporablja ponarejeno terminsko vozovnico, terminsko vozovnico drugega potnika, ali terminsko vozovnico, ki je bila preklicana, jo mora vozno osebje, kontrolor koncesionarja ali pristojni inšpektor odvzeti.

(3) O pritožbah glede odvzema vozovnice oziroma izreka nadomestne prevoznine odloča koncesionar v skladu s to uredbo.

31. člen

(preklic in izdaja novih vozovnic in elektronskih nosilcev)

(1) V primeru izgube, kraje ali uničenja mesečne ali druge večkratne vozovnice uporabnik vozovnico prekliče pri njenem izdajatelju. Poleg dokazila o preklicu pri predložitvi vloge za izdajo nove vozovnice uporabnik (za mladoletne osebe pa njihovi starši oziroma skrbniki) poda tudi pisno izjavo o razlogih za preklic vozovnice.

(2) Izdajatelj vozovnice oziroma prodajno mesto na podlagi preklica in pisne izjave iz prejšnjega odstavka o razlogih za preklic vozovnico prekliče, izda dvojnik vozovnice in pri tem zaračuna strošek izdaje nove vozovnice.

(3) Nova vozovnica se lahko izda tudi v primeru, ko se ugotovi, da je mesečna oziroma druga večkratna vozovnica poškodovana. Izdajatelj pri tem obdrži poškodovano vozovnico in uporabniku zaračuna stroške izdaje nove vozovnice. Pri elektronskih vozovnicah se v primeru poškodbe elektronskega nosilca (razmagnetenje in drugo) ne zaračuna izdaja novih vozovnic, razen v primeru poškodbe, ki je nastala zaradi malomarnega ravnanja.

(4) Minister, pristojen za promet, v splošnih pogojih določi višino nadomestila, ki ga plača uporabnik v primeru izdaje nove elektronske kartice, nosilca elektronske vozovnice, in višino stroška za izdajo nove vozovnice.

32. člen

(doplačilo ali preplačilo)

(1) Če je prevoznina zaračunana nepravilno, mora potnik znesek, ki je premalo zaračunan, doplačati, preveč zaračunan znesek pa mora koncesionar potniku vrniti. Povračilo lahko uveljavi potnik na podlagi pisnega zahtevka pri prevozniku najkasneje v 5 dneh po opravljenem prevozu. Potnik uveljavlja povračilo pri prevozniku, ki je izvajal prevoz, ne glede na prodajno mesto, na katerem je vozovnico pridobil.

(2) Potnik, ki želi podaljšati potovanje prek postaje, do katere ima izdano vozovnico, plača redno prevoznino od prvotne do nove namembne postaje pred odhodom s prvotne namembne postaje.

2.4. Pravice in dolžnosti potnikov

33. člen

(obveščanje potnikov)

(1) Koncesionar mora v okviru izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov zagotoviti popolno, pregledno in ažurno obveščanje potnikov in drugih uporabnikov o vseh vprašanjih, ki zadevajo izvajanje prevoznih storitev v okviru te javne službe in pravice ter dolžnosti potnikov.

(2) Koncesionar mora obveščati zlasti o:

- tarif in cenah prevozov, vključno z morebitnimi popusti,
- voznem redu ter dejanskih prihodih in odhodih vozil,
- linijah in morebitnih odstopanjih pri posamezni vožnji,
- načinu nakupa vozovnic ter njihove uporabe,

- prevozu potnikov in prepovedih v zvezi z ravnanjem potnikov v vozilu ter možnostjo izključitve potnika,
- načinu vstopa in izstopa iz vozil in še posebej o pravicah gibalno oviranih potnikov v zvezi s tem,
- prevozu prtljage, omejitvah in prepovedih v zvezi s tem ter načinom njenega sprejema ter izročitve.

(3) Če ni s to uredbo drugače določeno, mora koncesionar obveščati potnike najmanj na naslednje načine:

- z objavami v sredstvih javnega obveščanja, brošurami, letaki in podobnimi pisnimi sporočili,
- z obvestili na avtobusnih postajah in postajališčih, kolikor je glede na njihovo opremo to mogoče,
- preko portala, dosegljivega s svetovnega spleta, lahko pa tudi s posebnih terminalov.

(4) Upravljavca avtobusne postaje in postajališča je dolžan omogočiti koncesionarju izpolnjevanje obveznosti obveščanja iz druge alineje prejšnjega odstavka, lahko pa se s koncesionarjem dogovori, da bo te obveznosti izvajal sam.

(5) Obveščanje preko svetovnega spleta mora koncesionar zagotoviti tako, da je uporabniku omogočena pridobitev podatkov brez plačila ali posredovanja osebnih podatkov, razen če je to potrebno zaradi narave storitve, ki naj jo uporabnik opravi (rezervacija ali nakup vozovnice, iskanje izgubljene prtljage in drugih predmetov in podobno).

34. člen

(vstopanje in izstopanje)

(1) Potnik mora sam poskrbeti, da na odhodni ali vmesni postajni točki vstopi v pravi avtobus in da na namembni postajni točki izstopi. Potnik sme vstopiti in izstopiti samo na postajni točki, kjer je po voznem redu predviden postanek.

(2) Vstopanje in izstopanje se izvede hitro in brez zastojev, pri čemer se upoštevajo posebne potrebe gibalno oviranih potnikov.

35. člen

(sprejem in izključitev potnika)

(1) Koncesionar je dolžan v mejah razpoložljivih mest v vozilu, v skladu z voznim redom, sprejeti v prevoz vsako fizično osebo in njeno prtljago.

(2) Koncesionar ni dolžan sprejeti osebe, za katero se zaradi njenega vedenja lahko upravičeno domneva, da mu bo onemogočila izpolniti njegove obveznosti do drugih potnikov.

(3) Vozno osebje ne sme dovoliti vstopa v vozilo oziroma mora odstraniti iz vozila osebo, ki:

- je nasilna ali nadležna do drugih potnikov;
- s svojim vedenjem predstavlja nevarnost za vožnjo ali potnike ali nadleguje potnike ali voznika,
- je v umazani delovni obleki, če se ji ne more odrediti primerne, od drugih potnikov ločenega prostora (npr. dimnikarji, pleskarji);
- želi vstopiti v vozilo z rolerji ali drugimi nestabilnimi pripravami za hojo;
- želi na vozilo vnesti neprimerno prtljago ali nevarne snovi.

(4) Odstranitev potnika iz vozila se lahko opravi le na avtobusni postaji ali postajališču.

36. člen

(vedenje potnikov)

(1) Potniki se morajo v vozilu obnašati tako, da skrbijo za svojo varnost in varnost drugih.

(2) Potniki v vozilu ne smejo:

- pogovarjati se s šoferjem, medtem ko vozi;
- odpirati vrata med vožnjo;
- metati predmetov po avtobusu ali iz avtobusa;
- skakati iz avtobusa ali na avtobus med vožnjo;
- ovirati ostale potnike pri vstopanju in izstopanju;
- kaditi, uživati pijačo in/ali hrano.

(3) Potnik ne sme uničevati ali odtujevati opreme oziroma onesnaževati avtobusa. Za kršitev te prepovedi je potnik odškodninsko odgovoren v skladu z zakonom.

37. člen

(prevoz ročne prtljage)

Ročna prtljaga se prepelje brez posebnega plačila. Koncesionar sme preprečiti vnos ročne prtljage, ki lahko zaradi svojih lastnosti ali stanja ogrozi varnost prevoza, v vozilo.

38. člen

(prevoz izročene prtljage)

(1) Koncesionar je dolžan prevzeti za prevoz potnikovo izročeno prtljago in jo prepeljati od odhodnega do namembnega postajališča. Koncesionar lahko odkloni prevoz izročene prtljage, ki je zaradi njene teže ali obsega ne more varno ali brez škodnih posledic prepeljati.

(2) Za izročeno prtljago mora potnik plačati znesek v skladu z veljavno tarifo, koncesionar pa mu mora izdati potrdilo o prevzemu izročene prtljage (prtljažnico), v katerem mora biti naveden podatek o številu kosov in vrsti prtljage. Dodatno je na potrdilu tudi evidenčna številka.

(3) Prevoz izročene prtljage, ki se ne prevaža istočasno s potnikom, pri izvajanju gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov ni dovoljen.

39. člen

(ročna prtljaga)

(1) Za ročno prtljago se štejejo stvari, ki tehtajo do deset kilogramov in so manjših dimenzij (ročne torbe, šolske torbe, manjši nahrbtniki, nakupovalne vrečke, manjši zavoji oziroma paketi) ter se lahko položijo na prtljažnik nad sedeži v avtobusu ali jih imajo potniki pri sebi na sedežu oziroma pod sedežem, vendar tako, da ne ovirajo drugih potnikov.

(2) Ročna prtljaga se lahko pelje s potnikom samo takrat, ko s tem ne gre za ogrožanje varnosti in reda v vozilu in če ročna prtljaga ne ovira ostalih potnikov.

40. člen

(izročena prtljaga)

(1) Pod izročeno prtljago se praviloma štejejo zapakirani predmeti teže do 30 kilogramov, ki jih potnik nosi s seboj (kovčki, torbe, košare, zaboji, potne vreče, škatle, kolesa, otroški vozički, ležalni stoli, glasbeni instrumenti), kot tudi drugi predmeti, ki se po svojih dimenzijah in teži lahko namestijo v prostor za prevoz prtljage in ne onemogočajo hitrega natovora oziroma raztovora prtljage.

(2) Prtljaga iz prejšnjega odstavka se prevaža v prostoru, določenem za namestitev izročene prtljage.

(3) Koncesionar je dolžan sprejeti izročeno prtljago in jo prepeljati, vendar največ dva kosa na potnika. Večje število enot izročene prtljage lahko sprejme samo v primeru, če razpolaga s potrebnim prostorom in s tem ne obremenjuje avtobusa.

41. člen

(prepovedana prtljaga)

(1) Potnik ne sme prinesiti v izročeni ali ročni prtljagi v avtobus naslednjih stvari:

- vnetljivih, eksplozivnih, radioaktivnih, korozivnih (jedkih), kužnih, strupenih in drugih snovi, ki zaradi svojih lastnosti pomenijo posebno nevarnost in lahko povzročijo hujše posledice potnikom in vozilu,
- predmetov, katerih prevoz je prepovedan z zakonom,
- predmetov, ki so posamezno težji od 30 kilogramov in volumna večjega od 100 x 60 x 30 cm,
- stvari, ki niso ustrezno pakirane ali drugače zaščitene, tako, da se lahko med vožnjo poškodujejo.

(2) Vozno osebje po potrebi opravi pregled in prevoz zavrne, če ugotovi, da prtljaga ni primerna.

42. člen

(občutljiva prtljaga)

(1) Radijske aparate, zložljive otroške vozičke, televizorje, razne precizne aparate, lahko lomljive in pokvarljive stvari in podobno lahko sprejme koncesionar za prevoz kot izročeno prtljago, vendar na odgovornost potnika z opozorilom, da za morebitne okvare ali škodo ne odgovarja.

(2) Potnik mora pri oddaji prtljage iz prejšnjega odstavka za prevoz natančno navesti podatke o vrsti prtljage, da se vpišejo v potrdilo (prtljažnico).

43. člen

(prevoz živali)

(1) Z vozili javnega linijskega prevoza se ne smejo prevažati žive živali, razen:

- policijski psi, psi enote reševalnih psov in psi gorske reševalne službe v spremstvu vodnika,
- psi vodniki za slepe s slepo osebo,
- manjše živali na način in pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(2) Pes mora biti na vrvici, imeti mora nagobčnik in znamko o veterinarskem cepljenju, veljavno za tekoče leto.

(3) Nesnažni in mokri psi se ne smejo prevažati. V primeru prezasedenosti vozila se psi ne smejo prevažati, razen v izjemnih primerih.

(4) Kot ročna prtljaga se smejo prevažati manjše živali v primernih sredstvih za prevoz, vendar na vso odgovornost potnika in tako, da zaradi tega niso ovirani, ogroženi ali moteni drugi potniki in da to ne onesnažuje vozila.

44. člen

(pritožbe potnikov)

(1) Koncesionar mora zagotoviti, da se lahko potniki in drugi uporabniki pri njem pritožijo glede kvalitete in načina izvajanja prevoznih storitev. V ta namen mora koncesionar organizirati način sprejemanja pritožb in zagotoviti njihovo hitro in učinkovito reševanje.

(2) O načinu vlaganja pritožb in njihovega reševanja mora koncesionar obveščati potnike in druge uporabnike na način, določen v 33. členu te uredbe.

(3) Koncesionar se mora na pritožbo potnika oziroma drugega uporabnika odzvati v 14 dneh po njenem prejemu, bodisi s tem da mu pisno navede razloge, zakaj meni, da pritožba ni utemeljena, bodisi s tem da odpravi zatrjevane pomanjkljivosti opravljene prevozne storitve oziroma navede rok in način, kako bo te pomanjkljivosti odpravil. O prejetih pritožbah in odzivih nanje mora koncesionar poročati organu JPP na način in v rokih, določenih v 53. členu te uredbe, pri čemer mora v poročilu navesti podatke o posamezni pritožbi, razlogih zanjo in svojem odzivu nanjo.

(4) Če potnik oziroma drug uporabnik ni zadovoljen z odzivom koncesionarja na svojo pritožbo oziroma z njegovim ravnanjem glede odprave zatrjevane pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi v okviru javnega potniškega prometa, lahko v 30 dneh od poteka roka za odziv koncesionarja, v kolikor se koncesionar ni odzval v predpisanem roku, ali od prejema nezadovoljivega odgovora koncesionarja ali od ravnanja koncesionarja glede odprave pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi vložiti na ministrstvo zahtevo za naložitev ustreznega ravnanja. V zahtevi ni mogoče uveljavljati denarnih oziroma odškodninskih zahtevkov.

(5) Ministrstvo po opravljenem upravnem postopku z odločbo naloži koncesionarju, da odpravi ugotovljene pomanjkljivosti pri izvajanju storitev v okviru javnega linijskega prevoza ali mu naloži drugo ravnanje, s katerim naj koncesionar uskladi izvajanje teh storitev s to uredbo in drugimi predpisi ali običajnimi pravili izvajanja prevozov, če ugotovi, da je koncesionar pri opravljanju javnega linijskega prevoza ravnal v nasprotju s to uredbo in drugimi predpisi ali običajnimi pravili izvajanja prevozov.

45. člen

(splošni pogoji o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov)

(1) Minister, pristojen za promet, podrobneje uredi način izvajanja prevozov in pravic ter obveznosti potnikov s splošnimi pogoji, ki morajo biti v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu, zakonom, ki ureja prevozne pogodbe v cestnem prometu, in to uredbo.

(2) Ministrstvo splošne pogoje objavi na spletni strani ministrstva.

3. Koncesijsko razmerje in nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov

3.1. Pogoji za izvajanje koncesije

46. člen

(pogoji za koncesionarja)

(1) Koncesionar mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je registriran pri pristojnem sodišču ali drugem organu za dejavnosti, ki so predmet koncesije;
- da ima licenco za opravljanje prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu oziroma je v drugi državi članici Evropske skupnosti, v kateri je ustanovljen ali ima sedež, pooblaščen za opravljanje linijskih prevozov;
- da kandidat ali njegov zakoniti zastopnik ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, določeno v prvem odstavku 75. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18);
- da ni v postopku prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije, da z njegovimi posli iz drugih razlogov ne upravlja sodišče ali da ni opustil poslovne dejavnosti;
- da nima neporavnanih zapadlih obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu s predpisi Republike Slovenije ali države, kjer ima sedež;
- da nima neporavnanih zapadlih obveznosti v zvezi s plačili davkov v skladu s predpisi Republike Slovenije ali države, kjer ima sedež;
- da mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija iz razlogov na njegovi strani;
- da razpolaga s potrebnim številom avtobusov in voznikov za izvajanje predvidenega obsega prevozov.

(2) V primeru skupne vloge članov konzorcija morajo pogoje iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka izpolnjevati osebe, ki bodo izvajale prevoze v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, pogoje iz tretje do sedme alineje morajo izpolnjevati vsi člani konzorcija, pogoj iz osme alineje pa lahko izkazujejo skupaj člani konzorcija in podizvajalci, navedeni v vlogi, pri čemer mora biti za vsakega člana konzorcija navedeno, s kakšnim številom avtobusov in voznikov kandidira v posameznem konzorciju oziroma koncesijskem območju.

(3) Za koncesijska razmerja, ki bodo sklenjena na podlagi te uredbe, se način dokazovanja pogojev iz prvega odstavka tega člena določi v razpisni dokumentaciji javnega razpisa.

(4) Kandidat mora vlogi za pridobitev koncesije priložiti izdelan program izvajanja javnih linijskih prevozov v okviru koncesije (organizacija izvajanja prevozov glede na število avtobusov, število voznikov, kvaliteta vozil, vozni red ipd.).

47. člen

(podizvajalci)

(1) Koncesionar, ki ima v okviru koncesijskih pogodb več kot 5.000.000 registriranih kilometrov javnega linijskega prevoza letno, je dolžan oddati podizvajalcem, ki so mala ali srednje velika podjetja, v smislu četrtega odstavka 5. člena Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 1), in so dosedanji koncesionarji ali podizvajalci, najmanj deset odstotkov prevozov v okviru koncesije. Pogoji glede plačila podizvajalcem morajo biti v skladu s petim odstavkom tega člena. Izjemoma se ta delež lahko zmanjša, če koncesionar v svoji vlogi izkaže, da pod pogoji iz tega člena kljub resnim ponudbam ni

mogel za podizvajalce pridobiti takih podjetij v Republiki Sloveniji. V tem primeru mora vlogi priložiti svoje ponudbe, ki jih je ponudil podizvajalcem, ki morajo vsebovati osnovne podatke o podizvajalcu in pogojih, pod katerimi je bila ponudba dana. Priložiti mora tudi odgovor podizvajalca, ki je sodelovanje zavrnil. V primeru, da organ JPP ugotovi, da koncesionar ni ravnal v skladu s tem členom, mu določi rok, v katerem lahko koncesionar to pomanjkljivost odpravi. V nasprotnem primeru se njegova vloga zavrže.

(2) V svoji vlogi za pridobitev koncesije mora kandidat navesti vse podizvajalce iz prejšnjega odstavka, kakor tudi druge podizvajalce za izvajanje koncesije. Za koncesijska razmerja, ki bodo sklenjena na podlagi te uredbe, se obseg prevozov podizvajalcev in način njihove navedbe podrobneje določi v razpisni dokumentaciji.

(3) Podizvajalec, ki izvaja prevozne storitve, mora izpolnjevati pogoje iz prve do sedme alineje prvega odstavka 46. člena te uredbe.

(4) Če koncesionar odda dela podizvajalcu po podpisu koncesijske pogodbe ali se pogodbeno razmerje med koncesionarjem in podizvajalcem spremeni, mora organ JPP s tem soglašati. Koncesionar mora koncedentu v osmih dneh od spremembe posredovati vso pogodbeno dokumentacijo s podizvajalci.

(5) V pogodbi med koncesionarjem in podizvajalcem, katere predmet je opravljanje prevoznih storitev, morajo biti opredeljeni seznam linij ali posameznih voženj podizvajalca ter ostali pogoji za opravljanje prevozov. Pogodba mora biti sklenjena za čas koncesije in jo lahko stranka odpove le zaradi bistvenih kršitev druge stranke. V pogodbi mora biti določen tudi delež lastne cene koncesionarja, ki za opravljene prevoze pripade podizvajalcu, ki ne sme biti manjši od 85 odstotkov. V kolikor je delež manjši od lastne cene koncesionarja, mora koncesionar zagotoviti, da so podizvajalčeva vozila glede na število prevoženih kilometrov izkoriščena vsaj v povprečni izkoriščenosti koncesionarjevih vozil, ki jih uporablja za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov.

(6) Koncesionar mora plačila po pogodbi s podizvajalci izvrševati najkasneje v osmih dneh po prejemu nakazila od koncedenta in računa podizvajalca. Račun podizvajalec izda do petega dne v mesecu za storitve, opravljene v preteklem mesecu.

(7) Če koncesionar ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, lahko podizvajalec pri organu JPP zahteva plačilo neplačane storitve neposredno od koncedenta. V tem primeru ima koncedent do koncesionarja regresni zahtevek v višini vrednosti terjatve, ki jo je koncedent plačal neposredno podizvajalcu.

(8) Za delo podizvajalcev odgovarja koncedentu koncesionar, kot da bi ga opravljal sam.

3.2. Postopek podelitve koncesije

48. člen

(postopek podelitve koncesije)

(1) Koncedent podeli koncesijo v postopku sklenitve koncesijskega javno-zasebnega partnerstva po določbah zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo, in zakona, ki ureja gospodarske javne službe. Merila za izbiro ekonomsko najugodnejše ponudbe in dostop do podatkov za pripravo vloge se opredelijo v razpisni dokumentaciji javnega razpisa za podelitev koncesije.

(2) Organ JPP vodi postopek podelitve koncesije, ministrstvo pa izda akt izbire koncesionarja (v nadaljnjem besedilu: odločba o izbiri). Pred odločitvijo o izbiri se lahko izvede tudi pogajanje s kandidati, ki izpolnjujejo pogoje.

(3) Vsak kandidat lahko za eno koncesijsko območje predloži le eno vlogo. Če en kandidat vloži več pravočasnih vlog, se vloge, ki so prispele prej, zavržejo.

(4) Vlogo lahko predloži več pravnih ali fizičnih oseb skupaj (konzorcij).

(5) Ista pravna ali fizična oseba lahko sodeluje kot član konzorcija ali podizvajalec le pri eni vlogi za koncesijo na istem koncesijskem območju. Če pravna ali fizična oseba že kandidira samostojno, na istem koncesijskem območju, ne more kandidirati še kot član konzorcija. Če ista pravna ali fizična oseba sodeluje pri več vlogah na istem koncesijskem območju, se take vloge zavržejo.

(6) Koncesija za posamezno koncesijsko območje se podeli v ločenem sklopu javnega razpisa ali na podlagi samostojnega postopka javnega razpisa.

49. člen

(skupna vloga več oseb)

Kadar predloži skupno vlogo več pravnih ali fizičnih oseb (konzorcij), morajo vloge priložiti sklenjeno pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij v zvezi z izvajanjem koncesije, iz katere mora biti razvidno najmanj:

- člani konzorcija, vstop in izstop člana iz konzorcija;
- vodilni član konzorcija ali drug način, ki omogoča, da lahko sporočila v zvezi z izvajanjem koncesije koncedent pošilja le eni osebi z učinkom za vse člane konzorcija;
- ureditev medsebojnih pravic in obveznosti med člani konzorcija v zvezi z izvajanjem koncesije, zlasti glede izvajanja prevozov v okviru koncesije;
- medsebojna zaveza članov konzorcija, da za obveznosti koncesionarja po koncesijski pogodbi odgovarjajo solidarno.

50. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Po dokončnosti odločbe o izbiri koncesionarja sklene ministrstvo z izbranim kandidatom koncesijsko pogodbo.

(2) Če koncesionar iz razlogov na svoji strani v roku, ki je določen v odločbi o izbiri, ne sklene koncesijske pogodbe, jo lahko koncedent sklene z naslednjim na ocenjevalni lestvici.

(3) S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s koncesijo in druga vprašanja, ki jih mora urediti koncesijska pogodba po zakonu, ki ureja gospodarske javne službe.

(4) V koncesijski pogodbi se določijo tudi pogodbene kazni za primer kršitev obveznosti koncesionarja.

51. člen

(prenos koncesije)

(1) Koncesija se lahko prenese na novega koncesionarja (prevzemnik koncesije) le s predhodnim dovoljenjem ministrstva, če je prevzemnik koncesije univerzalni pravni naslednik koncesionarja (odstopnik koncesije).

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo prevzemnika koncesije, v kateri mora biti izkazano, da je prevzemnik koncesije univerzalni pravni naslednik odstopnika v delu, ki obsega dejavnost koncesije.

- (3) Ministrstvo lahko zavrne izdajo dovoljenja za prenos le v primeru, da:
- prevzemnik koncesije ne izpolnjuje pogojev za pridobitev in izvrševanje koncesije;
 - je izpolnjen kateri od pogojev za odvzem koncesije iz 62. člena te uredbe.

(4) Če se prenaša koncesija, ki je sklenjena s člani konzorcija, na prevzemnika koncesije, je potrebno pred dovoljenjem ministrstva pridobiti soglasje vseh članov konzorcija.

(5) Po dokončnosti dovoljenja za prenos koncesije koncedent in prevzemnik koncesije skleneta koncesijsko pogodbo pod enakimi pogoji, kot je sklenjena prvotna koncesijska pogodba, in za preostali čas trajanja koncesije po prvotni koncesijski pogodbi, prvotna koncesijska pogodba pa se sporazumno razveže.

3.3. Preglednost izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov in poročanje koncesionarja

52. člen

(ločene računovodske evidence)

(1) Koncesionar mora skladno z Zakonom o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11) in predpisi, izdanimi za njegovo izvrševanje, drugimi predpisi in računovodskimi standardi voditi ločeno računovodsko evidenco o sredstvih in virih sredstev ter prihodkih in odhodkih za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov.

(2) Minister, pristojen za promet določi kontni plan za vodenje ločene računovodske evidence v skladu s prejšnjim odstavkom.

53. člen

(poročanje koncesionarja)

(1) Koncesionar opravlja dejavnost v svojem imenu in za svoj račun.

(2) Na enotno predpisanih obrazcih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet, mora koncesionar enkrat mesečno, do desetega dne v mesecu za pretekli mesec poročati zlasti o:

- številu prepeljanih potnikov na posamezni liniji v preteklem mesecu;
- številu prevoženih kilometrov;
- zamudah na posamezni vožnji v preteklem mesecu;
- prejetih pritožbah potnikov in odzivih nanje;
- prihodkih iz prevoznin za pretekli mesec;
- drugih prihodkih iz naslova izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, prejetih v preteklem mesecu.

(3) Koncesionar istočasno s poročilom iz prejšnjega odstavka izdela in dostavi organu JPP predlog medsebojne kompenzacije doseženih plačil iz naslova opravljenih storitev gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov in v koncesiji dogovorjeno končno ceno plačila koncesionarju, kateremu priloži kopije računov podizvajalcev. Razliko po medsebojni kompenzaciji se nakaže v tridesetih dneh od prejema predloga medsebojne kompenzacije. Rok reklamacij je pet delovnih dni od dneva nakazila.

(4) Koncesionar je dolžan organu JPP podati letno poročilo do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto. V kolikor koncesionar do predpisanega roka za oddajo letnega poročila ne more zagotoviti revidiranih podatkov, poroča nerevidirane podatke. Te kasneje, po pridobitvi revizijske potrditve, vendar pa najkasneje do 31. avgusta tekočega leta, s posebno pisno izjavo organu JPP dokončno

potrdi ali nadomesti z revidiranimi podatki, če se ti v bistvenih sestavinah poročila razlikujejo od nerevidiranih.

(5) Letno poročilo mora obsegati podatke iz drugega odstavka tega člena v pisni in elektronski obliki, poleg tega pa še podatke o doseganju standardov kakovosti storitev, določenih s to uredbo in koncesijsko pogodbo. Letno poročilo mora obsegati tudi revidirane računovodske izkaze, izdelane skladno z Zakonom o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11) in predpisi, izdanimi za njegovo izvrševanje, ter opisno oceno izvajanja javnih linijskih prevozov v preteklem letu.

(6) Organ JPP lahko uvede avtomatizirano poročanje v centralno informatizirano zbirko podatkov iz zakona, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

54. člen

(začasni ukrep zadržanja izplačil)

Če koncesionar ne posreduje pravočasno poročil iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena ali posreduje nepopolno poročilo, organ JPP opozori koncesionarja in mu določi rok za dostavo ali dopolnitev poročila. Če koncesionar v tako določenem roku ne posreduje popolnega poročila, mu lahko organ JPP začasno zadrži izplačilo odprtih zahtevkov koncesionarja iz naslova izvajanja koncesijske pogodbe, dokler koncesionar ne dostavi popolnega poročila.

3.4. Odškodninska odgovornost koncesionarja in koncedenta

55. člen

(odgovornost za škodo)

(1) Koncesionar je odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov povzroči koncedentu ali tretjim osebam sam, pri njem zaposleni ali pogodbeni izvajalci.

(2) Koncedent izključno subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo pri izvajanju javne službe po koncesijski pogodbi povzroči koncesionar uporabnikom storitev ali drugim osebam.

(3) Tretja oseba lahko zahteva povračilo škode od koncedenta šele za tem, ko je zoper koncesionarja vložila pisni odškodninski zahtevek in mu postavila razumen rok za povračilo škode, pa koncesionar na zahtevo ni odgovoril ali je povračilo škode delno ali v celoti zavrnil, hkrati pa je njeno zahtevo zoper koncesionarja pravnomočno zavrnilo tudi sodišče ali pa je bil pravnomočni izvršilni naslov neizterljiv.

56. člen

(garancija)

(1) Koncesionar mora najkasneje v 20 dneh po sklenitvi koncesijske pogodbe predložiti organu JPP nepogojno, nepreklicno in na prvi pisni poziv plačljivo bančno garancijo, veljavno najmanj dve leti, v višini 5 odstotkov od letne vrednosti sklenjene koncesijske pogodbe, glede na izhodiščno lastno ceno in predvideno število prevoženih kilometrov. Garancijo mora koncesionar najmanj tri mesece pred potekom njene veljavnosti podaljšati za najmanj dve leti oziroma do izteka roka koncesije.

(2) Bančno garancijo sme koncedent unovčiti v primeru, ko koncesionar brez utemeljenih razlogov ne izpolnjuje bistvenih pogodbenih obveznosti ali če preneha ali delno preneha izvajati dejavnost iz koncesijskega razmerja.

(3) Organ JPP lahko koncesionarju zagotovi možnost deponiranja denarnih sredstev v najmanj enakem znesku na posebni depozitni račun kot nadomestno izpolnitev obveze predložitve bančne garancije iz prvega odstavka tega člena. Sredstva na posebnem depozitnem računu lahko organ JPP unovči pod pogoji, ki veljajo za unovčenje bančne garancije v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. Koncesionar v primeru deponiranja denarnih sredstev na posebni depozitni račun organ JPP nepreklicno pooblasti za razpolago s sredstvi na depozitnem računu in njihovo obremenjevanje, obresti deponiranih sredstev pa po odštetu morebitnih stroškov posebnega depozitnega računa pripadajo koncesionarju.

3.5. Nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov

57. člen

(nadzor)

(1) Nadzor obsega pregled finančnega poslovanja, nadzor izvajanja dejavnosti in nadzor nad ustreznostjo uporabe prevoznih sredstev in naprav ter ostalih sredstev za izvajanje dejavnosti, kakor tudi izvajanja dejavnosti v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

(2) Nadzor nad izvajanjem koncesije izvaja organ JPP.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javnih linijskih prevozov potnikov v cestnem prometu izvajajo inšpektorji Inšpektorata Republike Slovenije za infrastrukturo.

(4) Koncesionar mora organu JPP ali organom, pristojnim za nadzor, kadarkoli dajati informacije v zvezi z izvajanjem koncesije in omogočiti vpogled v poslovne knjige in evidence v zvezi z izvajanjem koncesije.

58. člen

(izvajanje nadzora)

(1) Koncesionar je organu JPP dolžan omogočiti nadzor nad izvajanjem koncesije in uradnim osebam organa JPP predložiti vso potrebno dokumentacijo v zvezi z izvajanjem koncesije, dajati informacije v zvezi z izvajanjem koncesije in omogočiti vpogled v poslovne knjige in evidence v zvezi z izvajanjem koncesije.

(2) Nadzor lahko organ JPP izvaja v prostorih koncesionarja, v vozilih, s katerimi opravlja javne linijske prevoze, ali na avtobusnih postajah oziroma postajališčih in drugje na linijah.

(3) Nadzor obsega pregled finančnega poslovanja v zvezi s koncesijo, nadzor izvajanja dejavnosti in nadzor nad ustreznostjo uporabe prevoznih sredstev in naprav ter ostalih sredstev za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov.

(4) Nadzor je lahko napovedan ali nenapovedan in mora potekati tako, da ne ovira rednega izvajanja koncesije. Praviloma se izvaja v poslovnem času koncesionarja. Izvajalec nadzora se izkaže s pooblastilom organa JPP. Osebe, ki izvajajo nadzor, so dolžne podatke o poslovanju koncesionarja obravnavati kot poslovno skrivnost. O nadzoru se sestavi zapisnik.

59. člen

(spremljanje kakovosti)

Organ JPP pri koncesionarju spremlja in ocenjuje kakovost opravljenih storitev. V primeru, da ugotovi odstopanje kvalitete storitve od standardov, določenih s to uredbo in koncesijsko pogodbo, lahko uporabi pogodbene kazni in druge sankcije, določene v koncesijski pogodbi.

3.6. Prenehanje koncesijskega razmerja

60. člen

(prenehanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje preneha:

- zaradi prenehanja koncesijske pogodbe;
- zaradi prenehanja koncesionarja;
- zaradi stečaja koncesionarja;
- z odvzemom koncesije;
- z odkupom koncesije.

61. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha z dnem poteka roka koncesije.

(2) Koncesijska pogodba preneha z odstopom pogodbi zveste stranke od pogodbe zaradi kršitve obveznosti druge stranke. Podrobneje se odstop zaradi kršitve pogodbe uredi v koncesijski pogodbi.

(3) Stranki koncesijske pogodbe se lahko med trajanjem pogodbe kadarkoli sporazumeta o prenehanju pogodbe. Pogodbena stranka, ki želi sporazumno prenehanje pogodbe, da drugi pogodbeni stranki pobudo, ki vsebuje najmanj predlog pogojev in rok za prenehanje pogodbe z obrazložitvijo. Pobuda mora biti dana v pisni obliki.

62. člen

(odvzem koncesije)

(1) Koncedent lahko delno ali v celoti odvzame koncesijo, če koncesionar:

- a) ne izpolnjuje enega ali več pogojev iz 46. člena te uredbe;
- b) ne začne z izvajanjem koncesije v roku, dogovorjenem s koncesijsko pogodbo;
- c) po lastni krivdi ne izvaja koncesije in zato nastanejo motnje pri izvajanju storitev;
- d) pri izvajanju koncesije koncedentu, uporabnikom ali tretjim osebam namenoma ali iz hude malomarnosti povzroči škodo;
- e) v primeru prostih kapacitet vozila neupravičeno odklanja opravljanje prevoza zainteresiranim potnikom;
- f) v avtobus, v katerem so še proste kapacitete, ne sprejme potnikov z vnaprej kupljenimi vozovnicami;
- g) koncesije ne izvaja skladno z zakoni, podzakonskimi akti in to uredbo;
- h) ne ravna v skladu z dokončnimi odločbami, ki jih uradne osebe organa JPP izdajajo v okviru nadzora nad koncesijo;
- i) ne ravna v skladu z dokončnimi odločbami, izdanimi v okviru inšpekcijskega nadzora ali drugega nadzora državnega organa nad koncesionarjem pri izvajanju koncesije.

(2) Koncesija se lahko odvzame tudi, če je izkazan javni interes, da se dejavnost preneha izvajati kot koncedirana gospodarska javna služba.

(3) Delni odvzem koncesije pomeni odvzem koncesije za posamezno linijo. Delni odvzem je možen v primerih iz točk b) do f) prvega odstavka tega člena.

(4) Odvzem celotne koncesije pomeni odvzem koncesije za vse linije, na katerih v skladu s koncesijsko pogodbo opravlja prevoze koncesionar.

(5) Odvzem koncesije je mogoč ne glede na to, ali predstavljajo kršitve iz prejšnjega odstavka bistveno kršitev koncesijske pogodbe.

(6) Organ JPP pisno opozori koncesionarja na kršitve, ki so razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uveden postopek odvzema koncesije.

(7) V primeru, da je koncesionar konzorcij, kršitev posameznega člana konzorcija velja za kršitev koncesionarja.

(8) Koncesijska pogodba se brez soglasja koncesionarja lahko spremeni v primeru spremembe zakonov in drugih predpisov, ki vplivajo na izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov ali na vsebino koncesijske pogodbe. Koncesionar je dolžan v roku 30 dni od poziva skleniti z koncedentom aneks h koncesijski pogodbi. Če tega ne stori, mu koncedent odvzame koncesijo.

63. člen

(prenehanje koncesionarja)

(1) Koncesijsko razmerje preneha s prenehanjem koncesionarja, če nima univerzalnega pravnega naslednika.

(2) V primeru univerzalnega pravnega naslednika koncesionarja koncesijsko razmerje ne preneha, pač pa se prenese na pravnega naslednika skladno z določbami 51. člena te uredbe.

(3) Koncesijsko razmerje preneha z dnem, ko po zakonu nastanejo pravne posledice začetka stečajnega postopka. Na vozilih in drugih sredstvih koncesionarja, namenjenih izvajanju koncesije, ima koncedent izločitveno pravico skladno z zakonom, ki ureja javno zasebno partnerstvo.

(4) V primeru, da je koncesionar konzorcij, zaradi prenehanja enega ali več članov konzorcija ali uvedbe stečaja nad njimi koncesijsko razmerje ne preneha, če lahko ostali člani konzorcija izvajajo koncesijo.

64. člen

(odkup koncesije)

(1) Odkup koncesije je možen takrat, ko koncedent enostransko ugotovi, da bi bilo gospodarsko javno službo javni linijski prevoz potnikov možno učinkoviteje opravljati na drug način.

(2) Ko koncesionar zaradi odkupa koncesije preneha opravljati dejavnost, ki je predmet koncesije, prevzema koncedent naslednje obveznosti in pravice:

- izplačilo dokazanih neamortiziranih upravičenih vlaganj koncesionarja in prevzem z njimi povezanih sredstev;
- povrnitev nastale dejanske škode in izgubljenega dobička za obdobje do rednega prenehanja koncesijske pogodbe.

(3) Vrednost koncesije iz prejšnjega odstavka na dan odkupa oceni pooblaščen ocenjevalec, ki je vpisan v ustrezen register ocenjevalcev pri Slovenskem inštitutu za revizijo.

65. člen

(izvajanje koncesije v vmesnem času)

(1) Če v primeru prenehanja koncesijskega razmerja ni podeljena nova koncesija ali ni drugače zagotovljeno, da bi se javna služba nepretrgano izvajala na določenem koncesijskem območju, mora dosedanji koncesionar izvajati na tem območju te javne službe pod pogoji dosedanjega koncesijskega razmerja do podelitve nove koncesije oziroma najdlje za 12 mesecev.

(2) Če je koncesijsko razmerje prenehalo iz razlogov, zaradi katerih dosedanji koncesionar ne more več nadaljevati izvajanja javne službe, se v primeru prenehanja koncesijskega razmerja in ko nova koncesija ni podeljena ali ni drugače zagotovljeno, da bi se javna služba nepretrgano izvajala na določenem koncesijskem območju, sklene pogodba z enim ali več koncesionarji na drugih koncesijskih območjih, in sicer do podelitve nove koncesije oziroma najdlje za 12 mesecev. Za sklenitev pogodbe iz tega odstavka ministrstvo objavi javni poziv in z zainteresiranimi koncesionarji izvede pogajanja.

4. Financiranje izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov

66. člen

(viri financiranja)

(1) Storitve v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov se financirajo iz naslednjih virov:

1. sredstev plačil potnikov za opravljene prevozne storitve (prevoznina);
2. nadomestila iz proračuna koncedenta za izvajanje obveznosti te javne službe;
3. sofinanciranja lokalnih skupnosti in drugih pravnih ali fizičnih oseb;
4. drugih sredstev, ki jih pridobi koncesionar na podlagi posebnih predpisov in so namenjena financiranju ali sofinanciranju prevozov določenih kategorij potnikov (subvencije za prevoze dijakov in študentov, subvencije za invalidne osebe in podobne subvencije za določene kategorije potnikov).

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se smejo uporabljati izključno za opravljanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov.

67. člen

(tarifa)

(1) Cene prevoznih storitev (prevoznina) se oblikujejo glede na dolžino prevoza in vrsto vozovnice.

(2) Prevoznina se določi na posameznega potnika in na kos izročene prtljage.

(3) Prevoznine in njihova medsebojna razmerja glede na kriterije iz prvega odstavka tega člena so določeni v tarifi prevoznin, ki je kot Priloga 3 sestavni del te uredbe.

68. člen

(določitev višine prevoznin)

Na podlagi tarife in razdalje po daljinarju med posameznimi avtobusnimi postajami in postajališči organ JPP v centralni informatizirani zbirki podatkov določi cenik prevoznin in ga objavi na spletu. Skupaj s cenikom vodi tudi podatke o popustih.

69. člen

(obveznost uporabe cenika)

(1) Razen v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena koncesionar ne sme uporabljati drugačnih cen prevoznin, kot so določene s cenikom iz prejšnjega člena.

(2) Če koncesionar ali organ JPP za posamezne kategorije potnikov pridobiva v skladu s predpisi subvencije ali druga sredstva, ki se obračunajo na višino prevoznine, se pri izračunu višine tega zneska uporablja prevoznina, določena s cenikom, posameznemu potniku, za katerega je prejel subvencijo, pa lahko koncesionar zaračuna le razliko med prevoznino, določeno s cenikom, in subvencijo.

(3) Če je koncesionar na podlagi pogodbe z lokalno skupnostjo ali drugo pravno oziroma fizično osebo po 76. členu te uredbe dolžan vse potnike na določeni liniji ali določeno kategorijo potnikov voziti brezplačno ali za zmanjšano prevoznino, mora tako zmanjšanje uporabljati nediskriminatorno za vse potnike, ki ustrezajo splošnim pogojem, določenim v pogodbi.

(4) Koncesionar mora zagotoviti obveščanje potnikov in drugih uporabnikov o ceniku in morebitnih popustih na način, določen v 33. členu te uredbe.

70. člen

(lastna cena)

(1) Lastna cena so odhodki in stroški, ki jih ima koncesionar z izvajanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, vključno s primernim dobičkom, preračunani na kilometer opravljenega prevoza.

(2) Primeren dobiček predstavlja največ višino obresti na obseg sredstev, zagotovljenih za izvajanje gospodarske javne službe javni prevoz potnikov po obrestni meri na državne vrednostne papirje primerljive ročnosti glede na koncesijsko pogodbo, povečano za največ dve odstotni točki.

(3) Izhodiščno lastno ceno po strukturi stroškov in odhodkov navede koncesionar v vlogi za pridobitev koncesije na obrazcu, ki je sestavni del razpisne dokumentacije javnega razpisa za podelitev koncesije po tej uredbi. V okviru izhodiščne lastne cene koncesionar navede tudi strukturo prihodkov za pokrivanje izhodiščne lastne cene. Kandidat mora v okviru izhodiščne lastne cene navesti tudi povprečni delež uporabe vozil za tržne prevoze in delež uporabe vozil za javne linijske prevoze glede na prevožene kilometre enih in drugih voženj in vračunati stroške amortizacije in vzdrževanja vozil v obseg izhodiščne lastne cene le v ustreznem deležu.

(4) Vpliv spremembe posameznih odhodkov in stroškov ter prihodkov na finančna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se ugotavlja na podlagi strukture stroškov in prihodkov izhodiščne lastne cene in strukture prihodkov za njeno pokrivanje.

(5) Izhodiščna lastna cena se lahko spremeni samo, če se spremenijo cene, ki vplivajo na stroške in odhodke, za več kot pet odstotkov.

(6) Izhodiščna lastna cena je lahko do 40 odstotkov višja v primerih, ko namerava kandidat določene linije izvajati z vozili na alternativna goriva v skladu z Uredbo o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu (Uradni list RS, št. 41/17). Povišano izhodiščno lastno ceno lahko kandidat predlaga s predložitvijo podrobnega izračuna spremembe stroškov in odhodkov v primerjavi z vozili na dizelski pogon.

71. člen

(plačevanje nadomestila)

(1) Koncedent plačuje koncesionarju za izvajanje obveznosti gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov nadomestilo iz sredstev proračuna.

(2) Nadomestilo se določi v višini pogodbenih kilometrov, pomnoženih s pogodbenim maksimalnim nadomestilom na kilometer opravljenega prevoza. Nadomestilo se določi v letnem znesku in se plačuje koncesionarju mesečno na podlagi izstavljenega računa.

(3) Če koncesionarja sestavlja več pravnih ali fizičnih oseb (konzorcij), se nadomestilo plačuje enemu od njih ali na račun, ki ga določijo.

(4) V primeru, če koncedent med letom uvede spremembe tarifnega sistema, ki prihodke koncesionarja v preostanku leta zniža za več kot pet odstotkov, se za ta čas poveča maksimalno nadomestilo za znesek, s katerim se izravnajo tveganja koncesionarja.

(5) Glede delitve splošnih stroškov in presojanja objektivne upravičenosti sodil, ki služijo razporejanju prihodkov, odhodkov, sredstev in obveznosti do njihovih virov in temeljijo na načelih stroškovnega računovodstva, je potrebno upoštevati določbe tretjega odstavka 8. člena Zakona o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11).

(6) Podrobneje se plačevanje nadomestila uredi v koncesijski pogodbi.

72. člen

(razlogi za prilagoditev finančnih razmerij)

(1) Finančna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se prilagodijo le iz naslednjih razlogov:

- če pride do povečanja ali zmanjšanja upravičenih odhodkov in stroškov, ki jih ima koncesionar z izvajanjem prevozov v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, tako, da se spremeni lastna cena koncesionarja;
- če na podlagi zahteve koncedenta pride do spremenjenega obsega kilometrov, ki vpliva na število angažiranih voznikov in vozil za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov;
- če se zaradi povečanja ali zmanjšanja števila potnikov povečajo ali zmanjšajo prihodki, ki jih ima koncesionar iz prevoznin v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, za več kot pet odstotkov;
- če se zaradi uvedbe enotne vozovnice v okviru integriranega potniškega prometa zmanjšajo ali povečajo prihodki, ki jih ima koncesionar iz prevoznin v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov;
- če se zaradi uvedbe vozil na alternativna goriva, ki je usklajena s koncedentom, spremeni lastna cena za določen obseg kilometrov;
- če se zaradi odločitve koncedenta o zvišanju ali zmanjšanju višine prevoznin spremenijo prihodki koncesionarja iz prevoznin;
- če se iz javnofinančnih razlogov spremeni višina nadomestila iz 71. člena te uredbe.

(2) Povečanje ali zmanjšanje veljavnega nadomestila se izračuna glede na veljavno izhodiščno lastno ceno koncesionarja.

73. člen

(prilagoditev nadomestila)

(1) Prilagoditev finančnih razmerij se praviloma izvede s spremembo nadomestila iz 71. člena te uredbe. Višina nadomestila se spremeni tako, da skupaj z novimi prihodki koncesionarja pokriva novo lastno ceno.

(2) Izračun nove lastne cene in novega nadomestila v posameznem koledarskem letu pripravi organ JPP do 28. februarja v tekočem letu na obrazložen in izkazan predlog ter obračun koncesionarja, ki ga le-ta predloži organu JPP najkasneje do 31. januarja v tekočem letu.

(3) Na način iz prejšnjega odstavka se izjemoma opravi sprememba nadomestila tudi tekom leta, če se cena dizelskega goriva od zadnje prilagoditve spremeni za več kot pet odstotkov.

(4) Če organ JPP na podlagi revidiranega letnega poročila iz 53. člena te uredbe ugotovi, da je v prejšnjem koledarskem letu znesek prekomernega nadomestila presegel deset odstotkov zneska letnega nadomestila, koncesionar prekomerno nadomestilo vrne v obliki zmanjšane akontacije nadomestila.

(5) Če v proračunu ni na razpolago sredstev za prilagoditev nadomestila, se prilagoditev izvede v naslednjem proračunskem obdobju, če v tem proračunu zagotovljena sredstva zadoščajo, sicer se izvede prilagoditev v skladu s 74. členom te uredbe.

(6) Prilagoditev nadomestila v tekočem letu se ne izvede, v kolikor niso bili realizirani planirani prihodki, ki so bili osnova za izračun nadomestila. Prilagoditev nadomestila se izvede v naslednjem letu, v kolikor se pokaže razlika med realiziranimi prihodki v dveh zaporednih letih.

(7) Ključi za razporejanje splošnih stroškov za potrebe ugotavljanja lastne cene in revidiranega letnega poročila se določijo v koncesijski pogodbi.

74. člen

(druga prilagoditev finančnih razmerij)

(1) V primeru, ko s prilagajanjem nadomestila ni mogoče izvesti prilagoditve ali je ni mogoče izvesti v celoti, se prilagoditev izvede z ustrezno spremembo višine prevoznin tako, da koncesionar s prihodki za financiranje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov pokriva novo lastno ceno.

(2) Če prilagoditev iz prejšnjega odstavka ni mogoča ali je ni mogoče izvesti v celoti, se prilagoditev izvede z ustrezno spremembo standarda dostopnosti, spremembo linij ali na drug način.

75. člen

(način prilagoditve)

(1) Vsaka stranka mora drugo stranko nemudoma obvestiti o okoliščinah, ki so pomembne za izvedbo prilagoditve finančnih razmerij v zvezi s koncesijo.

(2) Prilagoditev nadomestila iz 73. člena te uredbe se izvede z usklajenim izračunom novega nadomestila in sklenitvijo aneksa h koncesijski pogodbi.

(3) Prilagoditev iz prejšnjega člena se izvede s sklenitvijo aneksa h koncesijski pogodbi.

(4) Če do sklenitve aneksa h koncesijski pogodbi ne pride, se uporabljajo splošna pravila pogodbenega prava o spremenjenih okoliščinah.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka mora koncesionar skladno s predpisi opravljati javne linijske prevoze, ima pa pravico do povrnitve potrebnih stroškov v zvezi z njihovim izvajanjem, ob upoštevanju primernega dobička.

76. člen

(sofinanciranje lokalne skupnosti in drugih pravnih ali fizičnih oseb)

(1) Lokalna skupnost ali druga pravna oziroma fizična oseba ali skupina oseb (sofinancer) lahko na podlagi pogodbe zagotavlja dodatna sredstva za izvajanje obveznosti gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov ali subvencioniranje prevoznin (sofinanciranje), s tem da:

- zagotavlja sredstva za prevoz določene skupine ali kategorije potnikov, kar lahko vključuje tudi dodatna postajališča za te potnike (šoloobvezni otroci, delavci, ...);
- zagotavlja sredstva za večje število voženj na posamezni liniji;
- zagotavlja sredstva za dodatne avtobusne postaje oziroma postajališča na liniji;
- zagotavlja sredstva za dodatno linijo, spremembo poteka linije ali njeno podaljšanje;
- za določeno skupino ali kategorijo potnikov (dijaki, upokojenci, ...) zagotavlja sredstva za nižjo ceno, ki jo plača potnik, za prevoz na posamezni liniji, delu linije ali območju;
- zagotavlja sredstva za nižjo ceno, ki jo plača potnik, za prevoz na posamezni liniji, delu linije ali območju.

(2) Metodologijo za določitev sofinanciranj v skladu s prejšnjim odstavkom predpiše minister, pristojen za promet. Pogodbo iz druge in četrte alineje prejšnjega odstavka lahko sklenejo sofinancer, ministrstvo in koncesionarji, če obveznosti sofinanciranja in razpoložljiva proračunska sredstva za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov zadoščajo za kritje dodatnih obveznosti, na njeni podlagi pa se lahko sklene aneks h koncesijski pogodbi. Pogodbo iz prve, tretje, pete in šeste alineje prejšnjega odstavka lahko sklenejo sofinancer, organ JPP in koncesionarji, če obveznosti sofinanciranja zadoščajo za kritje dodatnih obveznosti.

77. člen

(druga sredstva)

(1) Če koncesionar prejema kakršnakoli druga sredstva za izvajanje javnih linijskih prevozov, ki niso navedena v 66. členu te uredbe, mora ta sredstva, zmanjšana za upravičene stroške v zvezi z njihovim pridobivanjem, uporabiti za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov.

(2) O višini prihodkov iz prejšnjega odstavka mora koncesionar poročati organu JPP na način, določen v 53. členu te uredbe.

III. SISTEM ENOTNE VOZOVNICE

1. Integracija storitev prevoza potnikov

78. člen

(integrirane storitve javnega potniškega prevoza)

(1) Organ JPP upravlja sistem enotne vozovnice, s katerim se zagotavlja integracijo prevoznih storitev na območju Republike Slovenije.

- (2) Integracija prevoznih storitev kot integriranih linij v okviru sistema enotne vozovnice obsega zlasti:
- upravljavsko integracijo v smislu povezovanja storitev z medsebojnim usklajevanjem voznih redov in drugih okoliščin izvajanja posameznih prevoznih storitev;
 - fizično integracijo v smislu povezovanja prevoznih storitev, ki jih izvajajo prevozniki v različnih vrstah prometa, in dopolnilnih storitev na načelih enotne in celovite ponudbe sistema enotne vozovnice;
 - tarifno integracijo v smislu enotnega tarifnega sistema za oblikovanje cene enotne vozovnice na podlagi tarif in cenikov posameznih prevoznih storitev;
 - finančno integracijo v smislu združevanja finančnih sredstev za poravnavo integriranih storitev prek poravnalnega sistema enotne vozovnice.

79. člen

(udeleženci sistema enotne vozovnice)

Udeleženci sistema enotne vozovnice so organ JPP, koncesionarji, izvajalec gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu in drugi izvajalci prevozov ali dobavitelji storitev, s katerimi organ JPP sklene pogodbo o vključitvi v sistem enotne vozovnice. Vsi udeleženci sistema enotne vozovnice so člani poravnalnega sistema enotne vozovnice.

2. Enotna vozovnica

80. člen

(uvedba enotne vozovnice)

(1) Organ JPP lahko uvede enotno vozovnico za prevozne storitve, izvajane v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, in prevozne storitve, izvajane v okviru gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu, pri čemer se lahko opredeli enotna vozovnica tudi kot izključni način za zagotovitev določenih storitev v tem obsegu.

(2) V sistem enotne vozovnice, ki jo uvede organ JPP v skladu s prejšnjim odstavkom, so obvezno vključeni koncesionarji po tej uredbi.

(3) Organ JPP lahko uvede enotno vozovnico za mestni linijski prevoz potnikov na podlagi pogodbe med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in organom JPP. S pogodbo se določita zlasti upravljavska in tarifna integracija.

(4) Organ JPP lahko uvede enotno vozovnico za javni prevoz potnikov po žičniških napravah na podlagi pogodbe med upravljavcem javnega prevoza potnikov po žičniških napravah in organom JPP. S pogodbo se določita zlasti upravljavska in tarifna integracija.

(5) Organ JPP lahko uvede enotno vozovnico za druge prevozne in dopolnilne storitve na podlagi pogodbe s posameznim gospodarskim subjektom, dobaviteljem blaga in storitev, o udeležbi v sistemu enotne vozovnice.

81. člen

(izdaja enotne vozovnice)

Enotna vozovnica se izda v imenu in za račun organa JPP.

82. člen

(prodaja enotne vozovnice)

(1) Enotno vozovnico po tej uredbi v imenu in za račun organa JPP prodajajo izvajalci gospodarske javne službe javni linijski promet potnikov, izvajalec gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu in druge zainteresirane osebe, ki z organom JPP na podlagi javnega poziva sklenejo pogodbo o prodaji enotne vozovnice.

(2) Za spletno prodajo in za prodajo na prodajnih mestih se višina provizije določi s pogodbo o prodaji enotne vozovnice v skladu z vrednostjo prodanih vozovnic in zahtevnostjo prodaje, pri čemer provizija ne sme presegati osmih odstotkov cene enotne vozovnice.

(3) Koncesionarju in izvajalcu gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu se za prodajo enotne vozovnice na lastnih prodajnih mestih, razen za prodajo na vozilu, priznajo dodatni upravičeni stroški izvajanja gospodarske javne službe v višini provizij, dogovorjenih s pogodbo iz prejšnjega odstavka.

83. člen

(uporaba enotne vozovnice)

(1) Uporaba enotne vozovnice za sklenitev posla (prevozna pogodba, dodatne in dopolnilne storitve) v okviru njene stvarne, krajevne in časovne veljavnosti se izvrši z njeno validacijo.

(2) Upravičenja prevoznika, ki je vključen v sistem enotne vozovnice, se za namene poravnave storitev, opravljenih na podlagi uporabe enotne vozovnice, oblikujejo tako, da se upošteva medsebojni vpliv zaporednih validacij enotne vozovnice.

3. Poravnalni sistem enotne vozovnice

84. člen

(viri sredstev)

Viri sredstev, pridobljenih s prodajo enotne vozovnice, so:

- plačilo kupca enotne vozovnice;
- subvencija na podlagi statusa upravičenca;
- znesek sofinanciranja v skladu s 76. členom te uredbe;
- drugi viri.

85. člen

(obračun)

(1) Sredstva, pridobljena s prodajo enotne vozovnice, se namenijo za:

- kritje stroškov njene prodaje na podlagi dejanskih stroškov prodajne provizije;
- kritje stroškov izdaje in poravnave v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot pet odstotkov sredstev, pridobljenih s prodajo enotne vozovnice;
- poravnavo na podlagi njene uporabe opravljenih prevozov potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu;
- poravnavo na podlagi njene uporabe opravljenih prevozov in ostalih storitev, razen prevozov iz prejšnje alineje;
- kritje stroškov in financiranje razvoja sistemov gospodarske javne službe in enotne vozovnice.

- (2) Obračunsko obdobje je koledarski mesec. V posameznem mesečnem obračunu se upošteva:
- sorazmerni delež sredstev, namenjenih za poravnavo na podlagi uporabe enotne vozovnice;
 - prevozne in druge storitve, opravljene na podlagi uporabe enotne vozovnice v obračunskem obdobju.
- (3) Sorazmerni delež iz prejšnjega odstavka se izračuna:
- a) za terminske enotne vozovnice: kot razmerje med časom veljavnosti enotne vozovnice v obračunskem obdobju in celotnim časom njene veljavnosti;
 - b) za kuponske enotne vozovnice: kot razmerje med številom kuponov, uporabljenih v obračunskem obdobju, in številom kuponov, ki ga enotna vozovnica vsebuje.
- (4) Podrobno se način obračuna določi:
- a) za izvajalce gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v koncesijski pogodbi;
 - b) za izvajalca gospodarske javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu v posebni pogodbi o vključitvi v sistem enotne vozovnice, sklenjeni med izvajalcem in ministrstvom;
 - c) za izvajalca mestnega linijskega prevoza potnikov v pogodbi o vključitvi v sistem enotne vozovnice, sklenjeni med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in organom JPP;
 - d) za izvajalca javnega prevoza potnikov po žičniških napravah v pogodbi o vključitvi v sistem enotne vozovnice, sklenjeni med upravljavcem javnega prevoza potnikov po žičniških napravah in organom JPP;
 - e) za ostale udeležence sistema enotne vozovnice v pogodbi o vključitvi v sistem enotne vozovnice, sklenjeni med udeležencem in organom JPP.

86. člen

(dokončnost obračuna)

- (1) Udeleženec sistema enotne vozovnice ima pravico ugovora na mesečni obračun v roku petih delovnih dni od prejema obračuna s strani organa JPP.
- (2) V primeru, da v roku nobeden od udeležencev sistema enotne vozovnice ni vložil ugovora na mesečni obračun, ta postane dokončen za vse udeležence sistema enotne vozovnice.
- (3) V primeru, da je eden ali več udeležencev sistema enotne vozovnice vložilo pravočasen ugovor na mesečni obračun, ta v primeru, da so bili vsi ugovori zavrnjeni postane dokončen z odločitvijo o ugovorih.
- (4) V primeru, da so eden ali več udeležencev sistema enotne vozovnice vložili pravočasen ugovor na mesečni obračun in je organ JPP vsaj enemu ugovoru ugodil, organ JPP pripravi nov mesečni obračun, ki postane dokončen z njegovo izdelavo.

87. člen

(poravnava)

Organ JPP na podlagi dokončnega mesečnega obračuna, če je končni znesek mesečnega obračuna udeleženca sistema enotne vozovnice pozitiven, pozove udeleženca k izstavitvi računa, če pa je znesek mesečnega obračuna udeleženca negativen, mu izstavi račun za obračunsko obdobje.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

88. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu in o koncesiji te javne službe (Uradni list RS, št. 73/09).

89. člen

(posebnosti obstoječih koncesijskih razmerij)

(1) Podjetje, ki ima ob uveljavitvi te uredbe sklenjeno koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, ki temelji na Uredbi o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04), nadaljuje z izvajanjem gospodarske javne službe po tej uredbi do poteka veljavnosti koncesijskih pogodb.

(2) Za koncesijska razmerja iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo naslednje določbe te uredbe:

- prvi in peti odstavek 7. člena;
- tretji in četrti odstavek 8. člena;
- prvi odstavek 9. člena;
- 12. člen;
- 70. člen;
- drugi odstavek 71. člena;
- 72. člen;
- 73. člen;
- 74. člen;
- 75. člen.

(3) Določbe četrtega do štirinajstega odstavka tega člena se uporabljajo samo za koncesijska razmerja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Linije, ki so predmet koncesije, so določene z registriranim voznim redom, ki je sestavni del koncesijskih pogodb.

(5) Znesek nadomestila ne sme presegati zneska, potrebnega za pokrivanje upravičenih stroškov izračunanih na podlagi stroškov dobro delujočega podjetja, ki so nastali pri izpolnjevanju obveznosti gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, ob upoštevanju ustreznih prihodkov in primernega dobička.

(6) Višina nadomestila se določi tako, da se stroškom, ki nastanejo z izvajanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, prištejejo primeren dobiček in stroški financiranja ter odštejejo vsi prihodki pri izvajanju te javne službe. Razlika do višine maksimalnega nadomestila, predstavlja višino nadomestila, do katerega je upravičen koncesionar.

(7) Primeren dobiček iz četrtega odstavka tega člena predstavlja največ višino obresti na obseg sredstev, zagotovljenih za izvajanje gospodarske javne službe javni prevoz potnikov po obrestni meri na državne vrednostne papirje primerljive ročnosti glede na koncesijsko pogodbo, povečano za največ dve odstotni točki.

(8) Upravičeni stroški iz četrtega odstavka tega člena se določijo z normirano stroškovno ceno in so:

- a) neposredni stroški v zvezi z izvajanjem gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov:
 - energija,
 - amortizacija vozil in opreme,
 - amortizacija opreme v vozilih,
 - vzdrževanje vozil,
 - stroški dela voznega osebja,
 - zavarovanja vozil,
 - parkiranje in avtobusne postaje;
- b) splošni stroški:
 - stroški dela (brez voznega osebja),
 - stroški materiala,
 - stroški storitev,
 - amortizacija osnovnih sredstev (brez vozil in opreme v vozilih),
 - stroški financiranja in primeren dobiček.

(9) Višina nadomestila je določena v koncesijski pogodbi na podlagi normirane cene in višine maksimalnega nadomestila na kilometer, ki se uskladi v postopku pogajanj in sta zapisana v dogovoru med ministrstvom in Gospodarsko zbornico Slovenije ter Obrtno podjetniško zbornico Slovenije.

(10) Nadomestilo se določi v najnižji vrednosti od vrednosti MN in IN, izračunanih po naslednjih formulah:

$$MN = \text{MaxN} \times \text{ŠtKM}$$

in

$$IN = \text{NC} \times \text{ŠtKM} - (\text{PPV} + \text{PsPP} + \text{PJV} + \text{PDV}),$$

kjer je:

- MN ... najvišje nadomestilo
- MaxN ... najvišje nadomestilo na kilometer
- IN ... izračunano nadomestilo
- NC ... normirana cena
- ŠtKM ... število prevoženih kilometrov
- PPV ... prihodki iz prodaje vozovnic za predmetne linije
- PsPP ... prihodki iz storitev prevoza prtljage
- PJV ... prihodki iz javnih virov
- PDV ... prihodki iz drugih virov

Podrobneje se načini izračunov in poračunov določijo v koncesijski pogodbi.

(11) Koncesionarju se pri končnem letnem poračunu prizna pet odstotkov višja normirana cena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da prihodki koncesionarja presegajo normirano ceno;
- da je koncesionar za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevozu potnikov v preteklem koledarskem letu uporabljal vozila, ki so v tem letu v okviru te gospodarske javne službe prevozila 40.000 kilometrov na vozilo, in ima na podlagi teh vozil vsaj 20 odstotkov mlajši vozni park od povprečne starosti vseh vozil, s katerimi se je v tem letu izvajala ta gospodarska javna služba;
- da tako izračunana normirana cena ne presega prihodkov na kilometer, sicer koncesionar ni upravičen do nadomestila.

(12) Normirana cena se lahko poveča za največ 40% za kilometre, prevožene z vozili na alternativna goriva. Podrobneje se način izračuna določi v koncesijski pogodbi.

(13) Tretji odstavek 82. člena te uredbe se uporablja od trenutka, ko sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- enotna vozovnica je uvedena na liniji, ki je predmet koncesije;
- stroški prodaje vozovnic niso upoštevani v strukturi stroškovne cene.

(14) Koncesijske pogodbe se uskladijo s to uredbo v roku 3 mesecev.

90. člen

(prehodni režim izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov)

Koncesijska območja po koncesijskih pogodbah za izvajanje gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov, ki temeljijo na Uredbi o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04), se s pričetkom izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov novega koncesionarja zmanjša za koncesijsko območje, podeljeno s pravnomočnim sklepom o podelitvi koncesije. V preostalem delu koncesijskega območja ostanejo pravice in obveznosti izvajalca gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov nespremenjene.

91. člen

(rok objave razpisa)

Organ JPP mora objaviti javni razpis za podelitev koncesije najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve te uredbe.

92. člen

(roki sprejema predpisov)

Minister, pristojen za promet, sprejme predpise v skladu s to uredbo najkasneje v enem letu od uveljavitve te uredbe.

93. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.